

teed kinnipanna ja nenda Ewangeliumi usu lautamist ärakeelata.

Suba näeb tema waimus neid puruks läinud laewu, mis tema kiwi vastu tõukanud, ja rõõmustab ennast wäga, oma kawala, targa nõuu üle. — Pea paistab ka Düünajõgi temale silmi! — Kuttu edasi ja kiwi sisse! —

Uga oh häda! Üks kufelaul kostab temale äkitselt kõrwu; — homiku on kääs, ja üsna kalda lähedale kujuk kiwi tema küün'de wahelt maha.

Ohmatan'd, lasseb Saatan isi ka järele, ja kivistab omaš tulises põrgu wihas hambaid.

Lahkelt paistab kuu läbi suise õõ, ja Sumala koea katus hiilgab tema walgusel; torni otsas lehwitab kuldne kuff oma tiiru ja laulab, et Saatanale läbi pää-luu käib! —

See suur kiwi aga, mis wana kiusaja küün'de wahelt mahakukkus, seisab praegu weel Düünajõe kaldal, kuhu samlad pääle kaswanud, ja nimetakse teda „Küüne=kiwi“.

J. D.

Katk Roogo=saare pääl.

Aastal 1710, laastas katk ehk mustsurm kõik Eestimaa inimestest tühjaks. Kust ta läbi läks, sinna nut ja leinamine järele jäi. Linnad said inimestest tühjaks, ja külades tapis mustsurm enamište terve perekonna korraga ära! Wäga arwa, siin ehk saäl oli weel mõni elaw inimene näha. — Üksi Roogo=saar, (mis Paltiški lähedal) oli weel terve, kuhu mustsurm ei ulatan'd.

Ühel päawal oli üks paat suure maa poolt Roogo poole minemas. Kui paati kaldast lahti lükkama hakati, tuli üks suur must mees, pitk oda kääs ja kargas ilma sõnalausumata kaa paadi sisse, keda aga paadimehed mitte ei näinud, waid üks tugewat raputamist paadist ja hirmuwärinad omaš südames tundsid.

Kui n'ad saare lähedalle olid saanud, nägid selle saare=rahwas cemalt ühte musta meest tüüri otsas, paadis istumat ja nende poole